

amely szerint magyar csapatösszevonások nem történtek és a határsértést román részről követették el. Viszont épúgy fennáll a magyar kormány hajlandósága, hogy az ügyet valamely nemzetközi szervvel vizsgálta meg.

Bécs, január 13. (MTI.) A 7ag „A kisántant demarsa Budapesten” cím alatt a következő prágai hírt közli:

A német-francia konfliktus ma Prágában Magyarország magatartása miatt különösebb aggodalmakat kelt. Kombinációkra hajló politikai körökben ugyanis azt rebesgetik, hogy Magyarország egyrészt Bajorországgal, másrészt Bulgáriával, Törökországgal, sőt Moszkvával akar együttműködni. Tény az, hogy magyar csapatok, amelyek azelőtt a cseh határon idéztek elő

nyugtalanúságot, most a román határon rendeznek incidenseket, amelyek a román kormány hivatalos lépéseit és katonai intézkedéseit vonták maguk után. Az irredenta mozgalom feléledése összefüggésben áll a 18—30 éveseknek az ugynevezett rendtörvényben elbujtatott mozgósítási tervével, a Magyarországra történt fegyvercsempészéssel és más készülődésekkel. Bár ezeknek a készülődéseknek a hajtóerejét nem kell tulbecsülni, a kisántant államai, amelyek a nagykövetelek tanácsánál már utaltak ezekre a leleplezésekre, mégis közvetlen demarsot fognak tenni a magyar kormánytól. Prágai politikai körökben a közép-európai helyzetet nyugodtabban ítélik meg és az állandó éberséget elegendőnek tartják minden meglepetés megakadályozására.

A város pénzügyi kilátásai.

(A Szeged tudósítójától.) A város pénzügyi kilátásai az utóbbi időben valamiképp javultak, de azért a fontosabb tételek körül még mindig ugyanolyan bizonytalanság uralkodik, mint amilyen azelőtt néhány hónappal uralkodott, amikor először merült fel annak a lehetősége, hogy az állam még a szorosán vett közigazgatási alkalmazottaktól is megvonja a természetbeni ellátással együtt az összes állami segélyeket és illetményeket. Igaz ugyan, hogy kárpótlásul megígérte a pénzügyminiszter bizonyos állami adónemek átengedését, többek között a január elsején életbeléptetett új kereseti adó átengedését is, de akkor úgy látszott és bizony még ma is, amikor már pozitív adatokkal számolhat a város, hogy ezekből az adónemekből befolyó jövedelem korántsem fedezi a városra háruló kiadások többletét.

Az új kereseti adó kezelésére vonatkozó tanácsi utasítást most kapta meg a városi adóhivatal. Az utasítás hivatalos intézkedéseket tartalmaz. Bevezető részében elmondja, hogy „az új törvénnyel behozott általános kereseti adó önálló községi adó lesz. A régi III. osztályú állami kereseti adó negyvenkét évi fennállása után e törvénnyel megszűnik. Az új adónak alapjait az állami és városi hatóságok együttesen nyomozzák ki. Fontos szerep jut a városnak az adó kimunkálásánál, amelynek eredményétől függ a város háztartásának egyensúlya”.

A kereseti adó várható eredményéről Fodor Jenő adóügyi tanácsnok a következőképpen nyilatkozott a Szeged munkatársára előtt:

— Ebből az új adóból — véleményem szerint — legalább hetven millió korona jövedelemre számíthat a város. Az az eredmény, amit ebben az évben érünk majd el, nem lehet a következő évekre nézve irányadó, mert a kötelező költségvetés csak január elsejével lépett életbe,

az adókiadásnál tehát csakis az adózók múlt évi keresetükre vonatkozó önvallomását vehetjük alapul. Tiszta képet így csak a jövő esztendőben kaphatunk. Abban az esetben, ha az ötszázalékos kereseti adó nem hozná egyensúlyba a város pénzügyi mérlegét, a pénzügyminiszter előzetes hozzájárulásával egészen tíz százalékig emelhetjük az adókulcsot. A föld-, társulati és a házadóra kivethető községi pótdadó nagyságát a városok fejlesztéséről hozandó törvény állapítja majd meg.

Fodor Jenő további kérdéseinkre elmondta még, hogy a közigazgatási alkalmazottak természetbeni ellátásának és az állampénztár terhére folyósított fizetéspótlékainak a kérdése még mindig bizonytalan, illetve csak az bizonytalan, hogy mikor háríthatja át a kormány ezt a kötelezettséget a városra. A szorosán vett közigazgatási alkalmazottak ebben a hónapban még a pótlékokat, a segélyeket és a természetbeni ellátást megkapták, de mondják, hogy a kormány azokat már a város terhére előlegezte.

Jelenleg körülbelül ezer ember kap a város révén természetbeni ellátást, amelynek készpénzváltása ebben a hónapban személyenként 2900 korona, ami egy évben közel harminchat millió koronát jelent. Tehát csupán a természetbeni ellátás megvonása harminchat millióval növeli meg majd a város kiadásait. Ez a teher-többlet már felemésztja a kereseti adó felét, a másik fele pedig közel sem elég annak a teher-többletnek a fedezésére, amely az alkalmazottak állami pénzügyi ellátásának megszüntetése után hárul a városra, hiszen a város ma csak a békebeli törzsfizetéseket adja, tehát a tényleges fizetéseknek alig néhány százalékát. Éppen ezért több mint bizonyos, hogy az átengedett adó egyáltalában nem lesz kárpótlás a városra nézve, pedig ma már az is bizonyos, hogy

a kormány a kereseti adón kívül más adónem átengedéséről hallani sem akar. A föld-, a ház- és a társulati adóra kivethető pótdadó pedig nem sok segítséget jelent, hiszen itt csak néhány millióról lehet szó, a város folyó évi kiadásai pedig — Pillich Gyula tb. főszámvevő kijelentése szerint — feltétlenül elérik az egymilliárdot, a kétszáznegyven milliós költségvetéssel szemben.

A torony alatt már vannak néhányan, akik a város pénzügyeinek rendezését csakis a nevelésesen alacsony földberek felemelésében látják, de sajnos még azok vannak többségben, akik csak a momentán helyzetet mérlegelik és nem veszik észre a jövőben rejlő kilátástalanságot. Majd ha már a tető kigyulad, akkor kapkodnak vízért.

Az adóhivatal eredménykimutatása.

A városi adóhivatalban már összeállították azt a kimutatást, amely érdekes számokban tükrözi vissza a hivatal múlt évi működését. A kimutatás szerint a múlt évben százkilencven millió korona folyt be különböző adók címén az adóhivatal pénztárába. A kimutatásból a következő nagyobb tételeket jegyeztük ki: Vizvezetési díj címén befolyt 2.500.000, városi pótdadóból 10.300.000, jövedelem és vagyonadóból 5.000.000, forgalmi adóból az adó első három hetében 7.000.000, (az egész évi eredmény közel jár az ötszáz millióhoz), állami egyenes adóból 28.800.000, hadinyereségadóból 9.000.000, földadóból 70.000.000, vagyonváltás címén 36.000.000, földvagyonszállás címén 6.000.000 korona. A háború utolsó évében 1918-ban az adóhivatal évi forgalma 6.012.300 korona volt, a múlt évi forgalomnak alig egyharmad része; a legutolsó békeévben 1913-ban pedig a forgalom mindössze 3.391.060 korona volt.

A városi adóhivatal az elmúlt évben 700.238 esetben fogatosított zálogolást, ebből csak 25.396 esetben indított árverési eljárást, tényleges árverésre azonban mindössze két esetben került sor.

Pillich Gyula tb. főszámvevő véleménye szerint a városi adóhivatal forgalma ebben az évben legalább ötven százalékkal lesz magasabb, pedig a vagyonváltásot január elsejétől már az állami adóhivatal kezeli.

A mossuli kérdés.

Háromtagú nyugatfránci delegáció érkezett Lausanneba, hogy a terület görög lakosságának jogait a konferencián képviselje.

Mezopotámiának arab kormánya megbízható közlések szerint hajlandó a mossuli kérdést a törökökkel barátságos alapon megoldani.

A terv az, hogy Mezopotámiának töröklakta területeit Törökországhoz csatolják, az arablakta területeket pedig meghagyják Mezopotámiának. A határkérdést rövidesen elintézik.

A törökök a szövetségeseknek ellenjavaslatot nyújtottak át a dette publice ottomane tárgyában.

A PETŐFI-OLTÁRRA.

Írta: Móra Ferenc.

KÖSZÖNTŐ A KISKÖRÖSI JÁSZOLNÁL.

Kit Isten lelke-lángja lelkezett
S a körösi jászolba kelyhezett
Pihentető esztendő-szombatán
A havas éjbe hallgató tanyán
S az örökélet pályáiba ott
Angyalaival betakartatott,
Világra fénylő glóriás gyerek,
Térdeplő dallal hadd köszöntselek!

Látod, hiszen én nem vagyok király,
Ki biborpárnán kincseket kínál, —
Az Alföld tengersík vidékiről
Pásztor vagyok, a kúnok földjiről,
Pásztor, ki felhőket legeltetek,
Gyáva földön csak pipacsot szedek,
Dalos szivemnél nincsen egyebem,
De azt egészen öledbe teszem.

Arany helyett hazádból hírt hozok:
Még megvan a királydinnyés homok
S a szél, mely busan barangolja át,
Nem fujta még be lábaid nyomát.
Mikor a földnek ágyat vet az éj,
Tevéled álmodik a pusztamély
S mikor a nap az ég hegyébe hág,
Téged hoz vissza a hű délibáb.

Tömjént se hoztam. Minek az neked?
Árvalányhaját hoztam a helyett,

Akácerdők illatüzenetét,
A szénatermő réti lélekzetét,
Vad szegfűeknek a legszagosát,
Vadrózsáknak a hajnalpirosát,
A ligetbűl, amelynek ág bogán
A te sziveddel sír a csalóány.

A fü, a fa, a föld, az ég, a lég,
Mind a tied ez, mind a régi még —
S a nép, a nemzet? Ó, ne kérdjed ezt!
Elsápad a dal és dadogni kezd.
Magam szavával szólni nem merek,
A halhatatlan képpel felelek:
„A végtelen birodalom helyett
Adának néki egy kis ketrecet...”

Isten kezéhez égtünk kard gyanánt:
Ma tört vasul szemétre hányatánk;
Ki volt világbíró nagy ur elébb:
Ma rajt uradzik a szökött cseléd.
S mig kintről végítélet ostromol,
Itt bent a kinzott szív agy megbomol,
Tört a Testvérré Testvérkéz szegez —
Jaj, de keserű magyar mirrha ez!

És mégis, mégis, Isten követe,
A sok szögyöngyöt mind hadd ide le,
A mely százéves bölcsöd megtel:
Csak a mirrhát vidd az Isten elé.
Verdesd még véle arany asztalát,
Sikoltsd el néki fajtád jájszavád,
S a mig palástját csókkal illeled,
Követelj nekünk új itéletet!

S mig térdepelve sír e dal feléd,
Fönt már hasad a csillagos mennyég.
Látom kinyitni a gyémánt kaput,
Az Isten szemé könnyel telefut
És a hogy téged a szívére von,
Kisüt belőle ránk az irgalom,
S bocsánatot zeng a szeráfi ének
Petőfiért Petőfi nemzetének.

A KOLTÓI CIGÁNYLÁNY.*)

Méla tücsök vagyok én
Buzamezők szélén,
Pacsirtákkal szállani
Hogy merészelnék én?
Mig ők himnuszt zengnek az
Örökkévalóról,
Én egy halk dalt cirpegek
Pila Anikóru.

Nem volt hatyu, hófehér,
Sem királyi kócsag,
A szerelem bujdosó
Gerlicéje volt csak.
Nyár est volt, hogy megpihent
A Petőfi vállán —
Piros rózsát kacagó
Fekete cigánylány.

Erdőd felül feketült
Haragos napszállat.

* „Petőfi pillangó-szerelmének hajnalka-virága volt,
— jegyzi fel róla Jókai a Megtörtént regék-ben.